

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 01 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.,
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA“.

Uneltiri oculte.

Dela procesul Memorandului încoaci, foile maghiare sînt pline cu invinuirii la adresa noastră pentru motiv, că în chip ocult agităm în contra patriei.

Invinuirile persistă.

Zilele trecute „Budapesti Hirlyap“ aducea chiar cifre, spunând că pentru uneltiri oculte am cheltuit anul acesta 750.000 lei. Bani, se înțelege, sînt trimiși dela Ligă.

Și nu este Maghiar, care să nu creadă aceste scrisuri ale foilor unguerești, care să nu se identifice cu invinuirile presei.

Mai mult chiar: înșiși procurorii vin cu astfel de acușări, cercînd — totdeauna cu succes — să stoarcă câte un verdict afirmativ în procesele de presă.

O detestabilă ușurință aceasta! Ea contribuie ca întreaga opinie publică maghiară să se revolte tot mai tare în contra noastră, ear' stăpînirea cu toți agenții ei este împinsă la fapte, cari pe Români numai îi amărăște și-i umple de ură.

Sînt atâtea dovezi, din trecut, că lucrurile astfel se petrec. Pentru că unci, când procurorii ca Jeszenszky spun, că Replica e tipărită cu cheltuiala Muscalilor, ear' Dr. Lázár, al doilea procuror, în multe sale procese spune și dînsul, că ziaristii români trăsesc cu bani de Țarul trimiși, negreșit că lumea unguerească crede, crede guvernul chiar și astfel tratează cu noi întocmai ca-și-cînd am fi dușmani ai patriei.

Așa că într-o bună dimineață o să ne trezim toți arestați, bănuți fiind că sîntem simbriași ai Țarului ori cel puțin membri în câte o societate ocultă, alcătuită anume pentru tradarea patriei.

Despre cele mai noue „informațiuni“ de felul acesta, atât ce cetim în foile maghiare de azi:

„Reuniunea secretă a Valahilor. Consiliul universității regești din Budapesta a fost înconștient, că aici în capitală cîtiva studenți universitari români au format o societate secretă, al cărei scop este propagarea ideilor naționale. În urma înștiințării primite, rectorul universității, Dr. Schnierer Aladár, așa ni-se spune, a chemat azi la sine pe cîtiva studenți, care ar fi membri ai societății secrete. Între acestia sînt George David, August Doșa, Iuliu Maniu, Ioan

Neamțu, Victor Onișorși Octavian Varu... După știrile noastre, Iuliu Maniu este vicepresident al reuniunii secrete, ear' president este un student în filosofie, care a terminat deja și facultatea teologică.

Cetitorii noștri din chiar corespondența budapestană ce publicăm azi vor pute să judece despre ce e vorba.

Privitor la „informația“ unguerească e numai atîta de observat, că pentru ziaristii maghiari o societate în care se face propagandă națională e considerată drept lucru oprit, lucru care Românilor numai în taină le este permis a-l săvîrși, căci descoperiți fiind, pedepse grele îi așteaptă.

Eată ce va să zică liberalism „patriotic“.

Ne și așteptăm, ca foile șoviniste să ceară capul studenților noștri naționaliști din Budapesta, întocmai cum liberalii profesori din Cluj prepară răstîgnirea studenților români clujeni.

Tot în foile „patriotice“ de azi cetim următoarele rînduri:

„Comitetul național român adună recruți. Cineva atrage în „Temesvarer Zeitung“ atenția autorităților asupra faptului, că în comunele românești din comitatul Timișului, preoții și învățătorii români umblă din casă în casă și scriu numele tuturor tinerilor între anii 16—20, tînuind foarte scopol acestei descrieri. În genere se crede, că această acțiune secretă e în legătură cu amenințarea auzită de atîtea-ori a ultraștilor. O să ajungem încă vremea, că din porunca lui Rațiu comitetul național o să adune armată revoluționară. Numai să aibă apoi din ce plăți și solda“.

Nu facem nici un comentariu la „informațiile“ maghiare.

Adresăm însă următoarele întrebări dlui procuror dela Cluj:

Nu crede d-sa, că răspîndirea astor fel de știri tendențioase e criminală?

Nu crede d-sa, că dîndu-se din partea autorităților competente crezîmînt astor fel de știri, ei se pornesc contra noastră cu atîta turbare, încît în cele din urmă chiar și celor mai pacînici Români le poate veni ideea, că în adevăr: scăpare numai pe calea arătății de presa maghiară se poate afla?

Dacă da, nu crede că are datoria să facă ceva?

O scrisoare a dlui E. Brote. Foile budapestane publică din Cluj o deose de următorul cuprins, pe care noi o reproducem după „Pester Lloyd“ dela 12 Iunie:

„Agitatorul Brote, care s'a refugiat în străinătate, a adresat din București o scrisoare mai lungă către presidentul tribunalului de aici. Brote își începe scrisoarea prin adevărul, că a fost de două-ori citat de tribunal. Pe urmă se apucă a descrie

gravaminele Românilor, despre care tratează cu mare minuțiozitate pe mai multe pagini. Brote nu scapă ocazia a amenința, declarînd, că va veni vremea, când violenței întrebunțate în contra Românilor se va răspunde tot cu violență. Brote pe urmă face critică asupra juraților precum și peste tot asupra justiției, terminîndu-și scrisoarea cu expresiunea părerii sale de rău, că nu e în poziție a satisface invitării presidentului tribunalului. Scrisoarea a fost predată procuraturii.

Opoziția din casa magnaților.

Ziarul conservator „Magyar Allam“ publică următorul comunicat:

„M. Sa Regele a chemat ieri, Duminecă, la Sine pe contele Szapary Géza, mareșalul Curții și consilierul intim contele Csekonic András, cei doi conducători ai opoziției din casa magnaților, pe care i-a primit în audiență mai îndelungată. Și primatele-cardinal Vaszary a fost poftit de Maiestatea Sa, dar' era dus din capitală, și pe semne are să fie primit azi în audiență. Magnații chemați de Monarhul au dobîndit din modul cum au fost primiți convingerea, că Maiestatea Sa, precum până acum, așa și pe viitor va păstra o ținută cu totul neutră față cu desbaterile despre proiectele politice-bisericești și nu se gîndește a exercia vr'o presiune în nici o direcție sau a usa de influența Sa pentru a da o direcție oare-care soartei proiectelor; e deci cu totul neltemeiata presupunerea, că Regele ar fi dat cuiva dreptul să se pronunțe în numele Lui în mod favorabil pentru cutare sau cutare direcție.“

Până aci „Magyar Allam“, ear' „Pester Lloyd“ reproducînd acest comunicat adaugă că:

„Știrea lui „Magyar Allam“ stă în contradicție cu informațiunile noastre proprii căpătate din isvorul cel mai bun“.

Cine își permite dintre amîndoi a falsifica spusele Maiestății Sale? Noi am presupune că Ovrulele mai curînd capabil de această lipsă de respect față cu Capul statului.

Situația momentană.

„Pester Lloyd“ dela 12 Iunie își începe primul articol cu următoarele cuvinte:

„Grijile au trecut, dar' grija a rămas. Deoarece criza s'a realcătuit la punctul seu de plecare, stăm earăși față în față cu conflictul între cele două case ale parlamentului, și în curînd el își va relua locul din care a fost alungat prin evenimentele pline de mișcări din săptămîna trecută“.

Va să zică nici Rákóczy ovrees, adecă Darányi Ignác, nici reîntrarea lui Szilágyi n'au cîpt strugurii.

Persecutarea studenților români.

Budapesta, 11 Iunie.

În urma chemării rectoratului, studenții români s'au prezentat astăzi la 3 ore după amiază toți, în corpore.

Am fost amintit în scrisoarea precedentă, că numai 11 erau chemați. Ulterior au mai chemat și la facultatea de medicină 2 inși. Se înțelege, acestia deabia fac jumătate din cei-ce erau subscriși pe tipăriturile confiscate. La rector s'au prezentat astăzi și acei nechemați, dar' subscriși, care se mai aflau în Pesta.

Rectorul însă, parte pentru-că nu admitte identitatea numelui, parte pentru-că mai mulți sînt rigoroșanți absolvenți, n'a voit să asculte decît pe doisprezece (12) inși.

Întrebările puse fiecăruia au fost aceleași:

Dacă recunoaște subscrierea de a sa?

Dacă a împrăștiat Manifeste și Apele? („Popor român!“)

Dacă a subscris conceptul original?

Toți cei 12 au răspuns, rezoluți și solidati, într'o formă cu da la toate 3 întrebările.

Conform acestor răspunsuri s'a luat proces verbal, care a fost subscris de toți cei interogați.

La întrebarea unuia dintre studenți, cum de afacerea asta, care se ține de autoritățile publice civile, anume de procuratură, dacă ar fi ceva delict, vine la senatul universitar, rectorul a zis că nu știe răspunde. El face totul la ordinațiunea ministrului.

La observarea altui student, că dela așa ceva nu s'au putut reține, că le era datorința să o facă și că fiecare student universitar are libertatea de a face manifestațiuni politice, rectorul a răspuns cam următoarele: „Nime nu știe apreția mai mult ca mine aceste lucruri. Eu vă pricep pe deplin. Pentru-că, dacă se pornesc astfel de curente mari, singuraticii nu se pot subtrage... Eu din parte-mi voi face tot posibilul...“

Trebuie recunoscut, că rectorul Doctor Schnierer s'a purtat foarte cum se cade, urban și imparțial. Se vedea că îi vine greu să facă pașii necesari, dar' trebuia să-i facă la ordinațiunea ministrului Csáky, acum ex—

Se pare că aceasta a fost „ordinațiunea de — lebedă“.

Să-i fie de bine! Se speră însă, că noul ministru, Eötvös, mai susținînd în parte tradiția părintelui seu, va rezolva și această cestiune trasă de pîr la universitate, în mod just, nimicindu-o cu toate consecvențele. E o speranță însă. Pînă atunci, sau pînă la aducerea sentenței, rectorul a spus, că subscrierea indicelor și darea absolutoriilor se deneagă, sau se ține „în suspenso“.

Măne va fi mare conferența a corpului profesoral universitar, pentru a stabili cum să salute pe noul ministru. În această con-

ferență, probabil se va hotărî și asupra tinerimii.

Ori-cum va fi însă acea hotărîre, puțin importă. Dacă se vor cere jertfe noue, tinere, curate, le vom da. În urma jertfelor trebuie să urmeze darul.

Dacă se pornesc curente mari, singuraticii nu se pot subtrage. Ei trebuie să meargă mînați și mînînd.

Nu tinerimea universitară va fi aceea care să se subtragă. O, nu!

Ea va merge pe calea apucată, mîndră și conștie — cu prețul a ori-ce jertfe.

Pestanel.

Augusta Casă Domnitoare și justiția maghiară.

E revoltător abuzul acesta de putere al cetei șoviniste și fără exemplu în istoria modernă a popoarelor europene.

Pare-că nu te mai afli în Europa, ci în Bușmania, Honolulu, sau altă țeară uitată de Dumnezeu.

E un fel de selecțiune detestabilă în prigonirea elementului românesc de sub stăpînirea maghiară.

Pătura cea mai aleasă, cea mai bună și mai de valoare a neamului nostru din Carpați și dela Tisa, nu poate să-și desvolte, să-și valoroze aptitudinile sale în favorul națiunii, aici acasă, „în vechiul nost' pămînt“.

Tinerimea cultă românească, speranța și forța ori-cărui popor cu progres normal, noi o creștem cu sudori de sînge, nu pentru noi, ci pentru alții. Partea cea mare, neafînd aplicație în țeara noastră, ia lumea în cap, părăsește pentru totdeauna ce are omul mai scump în lumea aceasta, părinți și rude, locul natal, patria, la care și sîlbaticul ține.

Indirect pot ei numai să aducă serviciul cauzei noastre. Aici, acasă, avînd teren, ar pute face înzecit și însutit mai mult pentru mult încercatul nostru popor.

Cei care capătă pîne în serviciul statului, pentru a cărui susținere contribuim și noi, nu au voie să facă aproape nimic pentru frații sei de un sînge. Din contră se cere ca ei să-și tradeze neamul, acesta fiind titlul cel mai cu apăs, piedestalul fără de lege, pe care pot să se înalțe.

Cei independenți, cu durere de neam, credincioși tradițiilor și aspirațiunilor rasei noastre, rînd pe rînd cei mai aleși și mai dragi ai noștri conducători, floarea luptătorilor noștri probați — sînt aruncați în întunerecul pușcărilor maghiare ori nevoiți ca să emigreze, să devină pribegi prin țeri străine.

Un alt popor mai favorizat de soarte, și ar simți această pierdere enormă, dar' apoi noi, care trăim în lipsă de înțelegere, rectorul, ci — ne vine să zicem — antidiluviane.

De aceea e mai mult încă decît infernală selecțiunea ce prigonirea stăpînirii maghiare o face în mijlocul nostru, al Românilor din Transilvania și Ungaria.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Femeia română.

Marele bărbat de stat al României, regetatul Cogălniceanu, vorbind odată cu un ardelean despre chestia națională, a întreat întăiu de toate: ce spirit domnește între femeile române?

Cînd i-s'a răspuns că dînsule sînt fiice credincioase ale neamului, că pentru nimic în lume nu i-s'ar părăsi legea nici națiunea, că iau parte aproape activă la toate luptele noastre naționale, că simt durerile și bucuriile ce ne înfrîntează ori ne fericesc pe noi bărbații, marele Român a zis: „Să n'aveți atunci teamă. Ori-ce vor face Maghiarii, nu vor pute să vă desnaționalizeze“.

Sînt mai mulți ani, de cînd Cogălniceanu a zis aceste cuvinte.

Lupta s'a întîi de atunci, a devenit tot mai înverșunată, jertfele au sporit.

Cu cît înaintăm însă, chipul femeii române apare tot mai strălucitor. Îndeosebi procesul Memorandului a scos în relief nu numai iubirea ce femeia română o are către

neam, dar' s'a manifestat cu acest privilegiu ca nici-odată și curagiul femeii române. Pur-tarea soțiilor osîndiților, precum și a celorlalte femei române, care au presărat cu flori drumul martirilor, de sigur se va trece în istorie și admirată va fi de generațiile viitoare... Cînd acușajii spre Golgota au pornit, dulcele glas al femeii române li-a urat curagiu, și pe tot drumul li-a fost o supremă mîngăiere și îndemn la luptă mare...

Și de sigur, că împărăția și duci cele mai înalte distincțiuni de le-ar fi dat, martirii noștri n'ar fi simțit atîta bucurie și atîta senin, ca-și-cînd în gări în fruntea mulțimii poporului, femeia română îi întimpina cu flori în mână, cu fața aprinsă de-a neamului iubire și în ochi cu lacrimi de o ne mai simțită emoțiune... Ori cînd trecînd în sbor cu trenul printre văile și dealurile frumoasei noastre patrii, pe tot lungul drumului femeia, țeranca română, în brațe cu copilașul ei scump, ori cu mînușchi de flori în mână, în genunchi cădea și binecuvînta pe cei, care înaintau pe drumul lung și greu al robiei...

Ear' cînd în sala de pertractare furtuni violente se descărcau asupra acușajilor, o privire numai de sus, de unde fi petreceau cu ochii femeile române, și ei se întăriau încă...

Și singură ploaia de flori cu care au fost primiți după osînda de cătră femeile, surorile și fiicele lor, e o neprețuită răsplătă pentru câte ei au suferit și vor avé să îndure încă...

A fost atît de sîrbătorească și de înălțătoare atitudinea femeilor române, că au rămas uimiți înșiși adversarii noștri. Despre femeia română s'au scris cu această ocaziune mai mulți articoli aproape în toate foile maghiare.

Șovinistii fanatici și orbi au fost siliți să recunoască și să vadă în femeia română un factor pozitiv al luptelor noastre naționale.

Le-au lăudat chiar cu profuziune.

„Hét“, în numărul dela 9 Maiu a scris: „La galerie sînt mai ales Române. Maghiarii sînt în partere... Românii sînt veseli, însuflețiți, sînt în elementul lor, demonstrează, se simt ca acasă. Fiecare damă română poartă cocardă roșie, cu inscripția: „Totul pentru națiune!“ Sînt între ele și două ziariste, una redactoră la o foaie socialistă din București, alta, după-cum se vorbește, corespondentă a mai multor foi din București și a unei foi din Lion. Cea dintăiu e mai puțin frumoasă și scrie mult, ceastalaltă e frumoasă, în fiecare zi îmbracă altă toaletă,

ia puține notițe, și e caracteristic: nici-odată nu are creionul destul de bine ascuțit. Afară de dînsule, publicul se mai interesează foarte mult de fiicele lui Rațiu. Atitudinea lor e tare hotărîtă, au conștiința interesului ce li-se poartă ca fete ale martirului de primul ordin...“

„Pesti Napló“ dela 21 Maiu sub titlul „Cele mai frumoase adversare ale noastre“ scrie un articol care începe:

„Nu vă amestecați în politică, dragălașelor dame! Credeți-mă, pe buzele d-voastre nu șede bine această prosă. În politică dispoziția sufletească adevsea se turbură, sfaturile inimii cad totdeauna pe al doilea plan... Roseața obrazilor d-voastre e încântătoare, cînd vă încalzește dansul; e ademenitoare această roseață și cînd stați la umbra vreunui arbore, ori cînd petrecînd pe vale, auziți pentru întăia-dată despre lucruri ce v'au făcut visătoare la vârsta de 16 ani... Numai cînd vă inundă roseața cauzată de sbuciumarea politică, farmecul d-voastre scade...“

Se înțelege, noi nu putem consimți la acest sfat dat (de cătră Maghiari) femeilor române.

Nu anume pentru adevărul cuprins în următoarele rînduri tot ale aceluiași ziar:

„Între alte sentimente, am văzut deja pe fața femeilor para iubirii de patrie; spiritul de jertfă însă, cu carese gîndesc la patria lor mai restrînsă aceste frumoase fete ademenite, n'am văzut exprimat cu atîta pregnanță nicăiri, la nici o nație. Și de aceea ele ne urêsc așa de tare... Mă uit adesea în sus, spre galerie, la dînsule, pentru-că le admir... Dar' cînd sînt față în față cu ele, încetăm de a mai exista unii pentru alții. Cuvîntul maghiar, care câte-odată sună cu atîta frumusețe din graiul lor, înghiață pe buzele calde, și ura, care arde într'însele față cu ori-ce e maghiar, isbucnește puternic din ochii lor mari, strălucitori...“

Sentiment ca ura nu e nici frumos, nici moral. Cu toate acestea, în stadiul actual al luptei noastre naționale (stadiu la care alții ne-au împins) trebuie să considerăm ca o fericire, că prin și în sufletul femeii române această patimă ajunge nobilă...

Din ea s'a născut devisa:

„Totul pentru națiune!“

Leandru.

Că la Maghiari, singurii cuceritori și susținători de state în partea locului, puțin le pasă de simpatia ori ura poporului românesc, asta o mai înțelegem.

Ce are să-i pese apoi marelui și teribilului guvern maghiar, de a cărui mânie tremură și frunza în plop, când suflă vântul, ce are să-i pese lui de simpatia ori antipatia unor fleacuri, cum sînt și Românii?!

Nu înțelegem însă de unde atîta încredere oarbă, atîta fudulie, încît să se arunce cu întreg noroiul grobianităților specifice maghiare, în cei mai distinși membri ai Austriei Case Domnitoare de Habsburg, fără ca respectivilor să li-se miște măcar un fir de păr din cap!

Ce va să zică lealitate maghiară, dreptate și cavalermism jidanomaghiar, căci a lor este împărăția și puterea în țeara aceasta, ni-o dovedește, alături de procesul Memorandumului, pertractarea ținută înaintea curții cu jurații din Budapesta la 4 Iunie a. c. Substratul procesului a fost vătămarea membrilor Casei Domnitoare prin mai mulți articoli apăruiți în ziarul maghiar antidinastic și ultra-kossuthist „Olvasd”.

Nu e cruțată de loc nici persoana Maiestății Sale Monarhului, insulele ce se aruncă înseși asupra arhiducei Ludovic Carol, fratele Maiestății Sale, asupra întregii familii a acestuia, e culmea infamiei și obrăzniciei. Nici titlul legal nu li-se dă.

Eată câteva spicuri:

„...regele e bătrîn și regulele moștenirii tronului nu sînt normate în lege. Azi nici atîta nu știe națiunea maghiară, că pe regele seu îl chema Carol IV., Francisc II. ori Otto II.

„Despre principele Ludovic Carol abia știe ceva națiunea maghiară. E patronul reuniunii „Crucea-Roșie”, și ca atare, odată în viața sa a vizitat cîteva orașe de ale țerii, ca să vadă spitaluri la Potemkin. Într’atît numai a făcut cunoștință cu națiunea, că a cumpărat o moșie în Ungaria, sau pentru-ca să ajute pe stăpînul ajuns bancrot, sau ca să aibă de a face cu noi măcar atît. Maghiarul mai știe despre el cel mult atît, că a cinat odată în favorul „Crucei-Roșie” la contele Károlyi Gyula, dimpreună cu Edelsheim și Csávoľszky.

„Însă el, se zice că ar fi renunțat la tron în favorul căruiva din fiii sei. Dar’ în favorul căruia?

„Cel mai în vîrstă dintrei ei este Francisc Ferdinand, care, pentru a erezi milioanele d’Est, a adoptat titlul acesta și cu o cale a renunțat și la eventuala urcare pe tron.

„E fapt aceasta, deși guvernul maghiar nu știe nimic. Acesta e motivul, că Francisc Ferdinand n’a căpătat educația, ce de regulă se dă moștenitorilor de tron.

„S’a pus mai mare grijă pe educația frate-seu, principelui regal Otto, și aceasta mai ales din motivul, că despre principele Ferdinand s’a constatat încă din copilăria acestuia, că el în secțiunea pentru aflarea prafului de pușcă a armatei comune, rang înalt nu e capabil să ocupe. Dacă ar renunța la tron în favorul lui Francisc, apoi „Rémi Robert prezice un mare viitor concetățeanului Frimm Jakab”.

Pe româneste zis, archiducele Francisc Ferdinand, dacă s’ar urca pe tron, țeara ar deveni satul lui Cremene.

Se întoarce autorul articolului apoi din

nou la principele Otto și susține, că „el a fost tovarășul de petrecere al ucisului principe regal Rudolf”. „Cînd a servit Otto în garnisoana din Graz, oficerii de acolo ducău zile albe. S’a dus vestică despre aceasta pînă în Dresda, unde mulți deplăngeau — lealitatea ne ordonează să zicem că fără temei — soartea nevastei sale, pe fîca regelui Saxoniei”.

Tot așa o păfește archiducele Albrecht în nr. 9 al lui „Olvasd”.

Si cine le fac toate acestea? Niște canalii cu numele Șeffer, Széles (sigur că mai nainte Wind), Pongrácz etc. ai căror strămoși vor fi participat cel mult la legendarul asediu al Ierichonului din Palestina, unde era destul să sufle din trombe și din surle, pentru-ca zidurile cetății să se dărîme, să se facă apă, ca-și-cînd n’ar fi mai fost, departe însă de a fi fost între cavalerii lui Atila ori Álmos.

A intra pînă și în sanctuarul familiar al cuiva, e o infamie, ce fără retorsiune nu poate să rămînă, ear’ a se scrie astfel despre primii dignitari ai monarhiei noastre, e cu puțință numai la un popor fără simț de pudoare, la un popor decăzut, pe doaga morții.

Archiducele Ludovic Carol este fratele Maiestății Sale, al Monarhului, fiul cel mai mare al acestuia, archiducele Francisc Ferdinand d’Este, este fiitorul Monarh, archiducele Otto e fratele mai mic al acestuia.

Procurorul din Budapesta a pășit față de „Olvasd” și canaliile dela ea, c’o falcă în cer, cu alta în pămînt, întocmai cum pășese cei din „Golgota” față cu Românii.

Numerul rezultatului final e cu totul altul.

La Cluj sînt judecați conducătorii Românilor, pentru-că la mandatul unui popor întreg, au subternut o plângere la factorul suprem din stat — la ani de temniță.

La pertractarea finală din 4 Iunie a. c. curtea cu jurați din Budapesta a achitat pe niște canalii, care afară de Kossuth și clironomii acestuia, nu au nimic sfînt în lumea aceasta, ear’ acusatul public e judecat la suportarea speselor procesuale.

Motivul principal, pe care se bazează lealii cetățeni ai reședinței și capitalei, în care se păstrează moaștele sfîntului dela Torino, e că și alte ziare maghiare scriu pe același ton!

Adecă o mai pășesc și alții, nu numai noi Românii, noi într’un fel, alții în altul.

Morala fabulei!

Nu între noi, ci la poporul cavaler, la națiune, ar fi timpul a se face o strașnică selecțiune, căci prea bat câmpii...

Grachus.

Mișcarea națională în România.

Cu privire la mișcarea națională din România cetim următoarele în „Voința Națională”.

Domnul Grigore Alexandrescu, unul din marii noștri fabricanți în industria pelăriei, ne adresează ofranda sa și a familiei sale, Pentru frați, împreună cu o scrisoare, din care ne facem o adevărată plăcere să publicăm următoarele rînduri:

... Știu că va fi nefsemnată suma ce vom a contribui în raport cu nevoile ce simt aceste timpuri pentru cauza sfîntă a neamului nostru, dar’ mă măgulesc cu preceptul evanghelic care zice: Mai bine va fi

primit banul săracului și rugăciunile omului nevoiaș, decăt banii bogatului și rugăciunile fărniciului. Condus de această maximă „mi-am zis, că deși suma e mică, modestă, o depun însă cu toată inima și cu convingerea, că Dumnezeu va face ca ea să prindă bun loc pentru cauza Românilor.

Domnului director al ziarului „Voința Națională”.

Domnule director!

Durerile fraților de peste munți străbat adînc în inimile noastre; în cariera mea consulară i-am cunoscut deaproape, i-am înțeles bine și i-am iubit cu căldură. Eată de ce simt o viață măhnire, că nu am putere să contribuie și eu la alinarea durerii lor, pe cît sufletul meu dorește.

Fie-mi permis, domnule director, să mă asociez la subscrierea ce ați deschis, cu un tablou lucrat de mine pe un vîrf de munte, de unde priviam în țeara eroilor și a martirilor.

Îl pun la dispoziția d-voastre pentru o loterie care s’ar pute face cu ocazia festivității apropiate dela clubul regal în folosul causei pentru care luptăm.

Prinați, vî rog, o frățească stringere de mînă.

București, 27 Maiu 1894.

E. Voinescu.

Societății domnișoarelor române

Onorate Domnișoare!

Am onoarea a vî trimite, și vî rog să binevoiți a lua cunoștință de alăturata scrisoare ce amicul nostru dl Eugen Voinescu mi-a făcut onoarea a-mi adresa.

Obiectul ce dl Voinescu dăruiește, ca patriotică subscriere pentru scumpii și eroicii noștri frați de peste Carpați, e un frumos obiect de artă, care urmează a fi transformat în bani pentru a atinge scopul căruia generosul donator îl destinează. M’am întregat dar’, cum s’ar pute proceda mai bine pentru a împlini scopul și dorința dlui Voinescu, și nu am găsit decăt o singură soluțiune, soluțiunea ce însuși dl Voinescu propune, aceea de a încredința tabloul prețiosului patronagiu al puternicei d-voastre societăți.

Veți avè mîne seară, onorate domnișoare, în saloanele și grădina Clubului-Regal o frumoasă sîrbare. Toți cei-ce au în inimile lor iubirea neamului românesc, vor răspunde invitațiunii d-voastre, va fi dar’ afluență mare mîne seară la Clubul Regal și veți dobîndi un succes meritat pentru cauză și meritat pentru nobilele silințe ce vi-le dați; veți realiza mijloace însemnate pentru sprijinul și încurajarea fraților noștri: vî rog, onorate domnișoare, să nu respingeți umila cerere ce am onoarea a vî adresa, aceea de a lua sub înalta d-voastre protecțiune și loteria organizată pentru tabloul ce a donat dl E. Voinescu și care ornează deja unul din saloanele clubului. Aveți inimi așa de nobile, că o sarcină mai mult, în afară de programul d-voastre, dar’ tot pentru cauză, nu o veți privi fără interes.

În credința că veți binevoi a agreea rugăciunea ce iau îndrăzneala a vî adresa, vî rog, onorate domnișoare, să primiți expresiunea omagiilor respectuoase ale umilului d-voastre serv.

București, 27 Maiu 1894.

G. Cantacuzino.

Societatea domnișoarelor române din București.

Privitor la sîrbarea ce a dat-o „Societatea domnișoarelor române” din București, cetim în „Voința Națională” următoarele:

Serata dată în folosul Ligei de societatea domnișoarelor a avut un deplin succes. Grădina Clubului-Regal era foarte frumos luminată cu electricitate și cu diferite lampioane, așezate cu mult gust printre arbori.

Lume era foarte multă, deși partea pur guvernamentală a societății noastre se abținuse de a veni. Balul a fost foarte animat și a ținut pînă aproape de ziua.

În grădină, unde se aflau două musici militare, era așezat un bufet pe terasă, la care se vindeau bomboane și diferite beuturi în profitul Ligei. Supeul s’a servit în grădină.

Resultatul brut al rețetei este de aproape 12.000 lei. Se crede că Ligei îi va reveni o sumă de aproape 8000 lei.

Toate domnișoarele din această societate, împreună cu d-na Sihleanu, și-au dat toate ostenețile pentru-ca balul să reușească pe deplin și se pot felicita că au reușit de două-ori: a face pe toată lumea să fie mulțumită și a aduna și o sumă destul de bună pentru frații noștri de peste munți.

DI C. Manu, cassarul Clubului-Regal, a primit un buchet de flori din partea societății domnișoarelor, drept mulțumire pentru concursul ce a dat la organizarea acestei sîrbări.

La orele 2 noaptea s’a tras loteria tabloului dăruit de domnul Eugen Voinescu; numărul câștigător este 352.

Tot despre această serată organul conservator „Tara” scrie:

O serată venețiană.

Sâmbătă seara s’a dat, după-cum am anunțat, în saloanele și grădina Clubului-Regal o splendidă serată venețiană, organizată de societatea domnișoarelor române, în folosul Ligei-culturale pentru acoperirea cheltuelilor și venirea în ajutorul familiilor martirilor condamnați în Cluj.

Încă de pe la orele 9 grădina a început să se umple de tot ce are capitala mai frumos și ales.

Grădina splendid luminată cu electricitate și mii de lampioane, așezate cu multă măiestrie prin arbori, avea un aspect feeric. Saloanele clubului erau superb decorate cu covoare și ghirlande.

Nenumărate domnișoare, care mai de care mai vesele și mai zgłobii, alergau de colo pînă colo, ca să vîndă fie o floare, fie o cocardă, fie o poezie a domnului A. Vlăhuta, tipărită cu această ocazie.

Prin grădină erau răspândite mai multe cercuri, unde erau instalate jocurile de noroc: drumul de fer, curse, acrobat etc. În fundul grădinii se afla un mic bufet. Pe terasa cea mare a clubului era instalat bufetul cel mare. Peste tot nu se vedea nici un bărbat care să se amestece în vînzări; singure domnișoarele îndeplineau cu cea mai mare bunăvoință aceste sarcini.

Trei musici, două militare și o orchestra, nu încetau a distra publicul. Pe la orele 10 și jum. o bandă de lăutari îmbrăcați în costum național au dat signalul deschiderii dansului, în cele trei saloane ale clubului.

La orele 12 s’a servit un supen, la care au luat parte peste 150 persoane.

Printre multele domnișoare care au luat parte mai viu la îndeplinirea și reușita acestei sîrbări, am observat pe domnișoarele: Elena și Caterina Ciuflea, Caterina Logadi, Zoe Rachtivan, Orghidan, Lucie Măcescu, Gorian, Lahovari, Maria Peretz, Giani, Brătianu, Vulturescu, Nicolescu etc.

Printre doamne am observat pe doamnele: A. Stolojan, Ciuflea, St. Sihleanu, Crisovelonu, G. Georgescu, Florescu, Scarlat Orăscu etc.

Efectul cercularului lui Szabó János.

Cu privire la efectul ce l-a produs cercularul episcopului Szabó János primim din diecesa Gherlei următoarele:

Cercularul dlui episcop de Gherla, prin care preoțimea și corpul învățătoresc din acea diecesă e denunțată, ba li-se dispută „fidelitatea cătră Tron, supunere și ascultare față cu legile țerii și iubire sinceră și leală în privința patriei” a cauzat resens. Și și-a împlinit Ilustritatea Sa episcopul „datorința”, și împlinirea ce a făcut acel cercular e că toți, preoții, învățătorii și poporul se mira de conținutul grațios și se naște întrebarea, făcut-a II. Sa dl episcop bun serviciu cauză române? Ajutat-a ori nu? După cît sînt convins, a stricat mult. Și cît conținutul acelu cercular a cauzat măhnire pînă la greață în toate părțile societății române, se vede din bărbăteasca ținută a preoțimii din tractul Lugerdiului, din concludus luat în conferența preoțească ce s’a ținut în Chicediu la 2 c. n., care sună cam așa:

Se ascultă cu interes, din ce în ce, dela șir la șir crescînd. După cetirea făcută prin notarul ședinței, conferența fără a jigni lealitatea fiască datorită superiorității, își țin de convenient unul fiecare cu caracterul de bărbat și preot a da expresiune cu mult regret deprimării ce simte, cînd fidelitatea cătră Tron erezită a scump celenodiulele străbuni, iubirea de patrie, ascultarea și supunerea față cu dispozițiunile legale ne sînt trase la îndoală. Într’adevăr bărbătească ținută dela preoțimea tractului Lugerdiu. Onoare lor și bucurie nouă. Entusiasmați-vă, preoți, pînă la lacrimi, cum brava preoțime a acelu tract, și mai brav conducătorul Sabin Coroianu s’a însuflețit pînă la lacrimi.

Iertați-mă a schița demersul conferenței din Chicediu.

Cerînd preoțimea ajutorul bunului D-zeu prin ruga demnă în sf. biserică, în frunte cu demnul lor conducător a mers la casele preoților local, unde s’a săvîrșit binecuvîntarea casei prin o feștanie, s’a luat dejunul, după care ruga Românilui „Deșteaptă-te Române”. Să nu cugetați că nu a fost onorată conferența de părinteasca oblauduire maghiară, și persoana notarului acelu cerc, Bokros, nepotul „regelui fără coroană al Ardealului”, după-cum un conaționalist de al lui a zis și care a sfîrșit prin saltul mortal. După dejun prota deschide ședința prin o cuvîntare călduroasă, amăsurat timpului în aceste grele zile de încercare, grele dar’ mărețe.

După mai multe desbateri, ședința o deschide președintele, după care urmează „Deșteaptă-te Române” stînd în picioare, ear’ la strofa „Preoți... Murim mai bine în luptă cu gloria deplină”, tineri, bătrîni depun jurămînt solemn, ridicînd 3 degete dela mîna dreaptă, care strofa s’a întonat de 3 ori, la ce protopopol Sabin Coroianu așa s’a emoționat, încăt a vîrsat lacrimi, și sfîrșindu-se îmul a zis: „Vă sărut și îmbrățișez vîzînd atîta tărie în piepturile voastre, cu astfel de bărbați cauza noastră nu mai învinge poate”.

După conferența a urmat un prînz în casele parohiale. Toastele n’au lipsit, precum deasemenea nici repetarea îmului național.

Auzind poporul brav al acelu comune cîntecule naționale, furnica spre locuința frumoasă preoțească, ridicată anul trecut din sudoarea lui, și el, poporul, se alătură la entusiasmul preoțimii, erupînd în strigăte de: „Să trăească nația românească!”

„Roagă-te și lucră”, ziceau străbunii noștri. Nefcetat să ne rugăm, cum chiar poporul și matroanele române ne provocăm la rugăciune, și din răspuneri se concludăm la realizarea modestului nostru program național.

În popor domnește mare însuflețire.

Fiind conștiu poporul român de cauza lui sfîntă, frumos și arăd, Ilustrisime dl episcop, și bine ai face, cînd de stegar te-ai proclama și resolut cu acel popor, la care părinte și conducător te numești, ai păși înainte și ai spune „locurilor competente”, fa-țeți dreptate poporului român.

E momentul, și nu e de întîrziat, în care, Ilustrisime, poți deveni urmaș al lui M. Clain, Șuluț ori Vancea, dela Ilustritatea

3/15 Maiu 1848.

DISCURSUL

lui Simeon Bărnăuțu, rostit la 2/14 Maiu 1848 în biserica catedrală din Blaj.

(Urmare.)

Ce e drept, garda națională, care se apromite în punctele ungurești; e cetatea cea mai tare a libertății și onoarei fiecărei națiuni, așa căt fără de aceasta și fără reprezentanțiune națională, poporul e numai o ciurdă de vite, o turmă de oi, pe care le mulge, le tunde și le ucide un tiran de păcurar, fără să se poată apăra de el; însă ce bucurie vor avè Românii, cînd își vor vedè feciorii înșirați în gardele naționale și în regimente, cînd acestea toate vor fi ungurești? Garda națională, paladiul libertății popoarelor celor culte, pentru Românii încorporați cu Țeara-Ungurească, va fi numai instrument de asuprire, de stoarcere și de ucidere în mîna comandantilor ungurești. Pe Românii dintr’un sat li vor ridica asupra altui sat român, care nu va vol a se unguri; la urmă îi vor face să-și jure, că vor apăra constituțiunea ungurească, vor custodi cu sancționate legile ungurești, care sînt făcute și se vor mai face pentru sfîngerea națiunii române.

Însă la ce se memorăm mai multe libertăți ungurești, cînd nu numai în 12, dar’ nici într’o mie de puncte ca acestea nu vei

afla nici măcar o libertate, precum nici într’o mie de trupuri moarte nu se află nici măcar o viață, pentru-că a eșit sufletul din toate; așa scoate și uniunea sufletul din toate libertățile, omorînd naționalitatea; pentru aceea am zis, că libertatea fiecărei națiuni nu poate fi decăt națională, și că libertatea fără de naționalitate nu se poate înțelege nici la un popor de pe pămînt.

Dacă e nimicită libertatea poporului fără de naționalitate, e nimicită totdeodată și cultura și fericirea aceluia, fiindcă fără de libertate nu e cu puțință cultura; deci observațiunea asta singură ar ajunge, ca să vedem unde ne duce uniunea periclitînd naționalitatea, ci fiindcă cultura fiecărui popor astăzi e măsura fericirii și a siguranței lui doar’ mai mult decăt un fost oare-cînd. Să cerțăm mai deaproape legătura culturii și a libertății naționale.

Poporul, care cunoaște, că lumina stiințelor și a artelor mai mult nu poate fi proprietatea unei clase privilegiate, ci trebuie să se facă bun comun a toată națiunea, acela trebuie să facă din cultură negoț comun a toată națiunea. Să cerțăm din popoarele luminate, care sînt mijloacele culturii și vom afla, că acelea sînt școalele și instituturile naționale pentru științe și arte, ear’ mijlocul culturii politice în special îl aflăm în universități; universitățile nu sînt nici decum mijlocul arbitrar, ci sînt un mijloc necesar dictat de aceeași indigență firească a popoarelor

chemate la viața politică, care i-au învățat pe oameni a sîmna și a coace pîne ca să trăească; numai dela universități se poate aștepta jurisprudența luminată, dela școale și institute naționale cultura națiunii; însă chiar pentru-că cultura e puterea cea mai tare pe pămînt și e o cetate nouă a unității naționale, națiunea întregă trebuie să-și împreune puterile întru ridicarea acestor așezăminte, și să facă negoț comun din cultură, de vrea să se bucare de fructele ei ca de un bun comun; însă cum se va put apuca națiunea de acest negoț comun fără de limba națională? Să luăm de exemplu, că guvernul republicii franceze demandă învățătorilor de prin institutele țerii ca să nu mai facă învățăturile în limba franțozească, ci în cea latină; să zicem că tot asemenea demandă și guvernul englez, guvernele italiene și germane: ce ar urma din această strămutare? Nu zic că învățătorii acestor națiuni luminate n’ar fi în stare a face învățători și în limba latină, dar’ mă leg, că n’ar trece mult, și universitățile acestor popoare n’ar fi mai luminoase decăt liceul catolicilor din Cluj; îndată ai vedè, că nu le e îndemănă nici învățătorilor, nici învățecilor a cugeta în limba lui Cicerone, ca în limbile lor, mîntea s’ar osteli sub greutatea cea străină, știința din zi în zi tot mai mult s’ar întuneca, s’ar face mai grea de învățat și mai ușor de uitat, toate regiunile ei și cele mai luminoase s’ar umplè de erori, cum era pe timpul despotismului limbii școlastice, și

rătăcind odată mîntea dela calea cea adevărată, ar trece cente de ani pînă și-ar veni în ori ca să-și cunoască rătăcirea; religiunea s’ar îngropa în fanatism, și filosofia n’ar fi în stare să ridice peatra de pe ușa mormîntului; invențiunile și descoperirile în arte și în știință ar înceta îndată; industria și comercial, care numai la lumina științei înfloresc, și numai arța le poartă, mult s’ar împedeca, și parte ar cîde cu totul; starea cea înfloritoare a omenirii de astăzi s’ar veșteji, sentimentul de libertate ar amorți și la națiunile libere, de n’ar mai rămînè cine să lucre pentru desjurgarea națiunilor aservite. Însă eu vă asigur, că națiunile acestea luminate nici-odată nu vor lua limbă străină pentru învățătură, ci vor demonstra totdeuna cu consens universal, că natura pentru aceea i-a dat limba fiecărei națiuni, ca să se folosească de aceeași în toate negoțurile vieții, precum i-a dat picioare omului ca să umble pe picioarele sale, sau urechi ca să audă cu urechile sale, ochi ca să vadă cu ochii sei. Vai de omul pe care-l poartă altul; vai și de națiunea care nu umblă pe picioarele sale, sau nu vede, decăt cu ochii altei națiuni: nici-odată nu va pătrunde raza de cultură la creerii acestei națiuni, ci va rămînè pururea întunecată ca orbul, și serva națiunilor răpitoare. (Va urma.)

Voastră depinde a vi-se scrie numele în istorie cu litere de aur.

Cu bucurie vă pot constata, că și în alte tracte protopopești se intenționează, ca cu ocaziunea conferențelor preoțești să se iee asemenea rezoluțiune, deoarece azi, mulțumită Domnului și persecuțiilor dușmane, cu mândrie putem constata, că după atâtea lupte și suferințe cu „toții” sântem „uniți în cutete și simțiri”.

Iclodul-mare, 11 Iunie 1894.

Cocle.

Prigoniri în provincie.

Din Boroșineu primim cu data de 29 Mai v. următoarele despre prigonirile ce le îndură Românii din părțile Aradului:

Holera maghiară din Ardeal s'a lătit și în comitatul Aradului. Aceiași oameni, cu aceleași arme, cu pași ca în Ardeal și cu asemenea tendente au năvălit și în părțile noastre.

Cucuruzul n'a crescut încă, abia e sub sapă, și i-au sosit lacustele, care nu te lasă să-ți sapi în pace; colea la vară mai vină apoi altele lacuste să risipească bucatele de tot și ținețe Române! trăește ca pe vremea căpănilor cu ce-i pute apăca pe furii din holdă. Și decât așa vieată, mai bine — D-zeu să risipească pe cei-ce ne vreau rău.

Scriu aceste rânduri sub impresiunea evenimentelor mari.

Ieri, Sâmbătă în 28 l. c., dimineața la 6 ore, pe când chiar mă spălăm pe obraz, ved înfrând la mine în curte 6 gendarmi, doi polițiști și un cunoscător de limba română. Gendarmii stau afară, ear' un plăieș întră la mine, spunându-mi că mă chiamă sergentul gendarmereș. Eu răspund că să aștepte toți afară de au treabă cu mine, până mă spăl și îmbrac.

Când sânt gata es, și sergentul mă întreabă de nume, apoi mă provoacă să le dau libertatea a-mi face perchișiție în casă.

Întrebându-i de drept în scris, spun că n'au, dar' au poruncă. Numai forței am cedat. Mi-a scormonit toate cărțile, casa toată, până la paiele din așternut. În năcazul lor că nu găsec nici Memorand nici bani rusești, au luat totuși ca trofeu 141 de manuscrite încărcate cu poezii, romane ș. a. scrieri din viața poporului, și încă 3 epistole dela trei domni redactori, care nu cuprind lucruri agitatorice cum ar dori ei. Pe la 9 ore, dela mine gendarmii s'au dus la părintele Vasile Bălan, ear' eu am grăbit la școală să-mi ved de elevi. Întru în școală și nu aflu nici un elev din cei 100.

Drăguții mei — din clasele I. și II. la care sânt — înțelegând că pe mine m'au dus gendarmii legat, s'au înfricat și au fugit cătră casă. Mergând la părintele ved în curte 13 gendarmi, va să zică, dela d-sa s'au împărțit și cei veniți la mine și acum earăși s'au intrunit. Curagioasa doamnă Maria Bălan cum m'a văzut că intru în curte, fmi strigă din fereastră „Vezi, dle învățător, coriștiți popii”...

În mijlocul atâtor bidigării chiar așa stătea părintele Bălan, în chipul cum am văzut pe părintele Lucaci în mijlocul toului ce a fost în Cluj Marți în 8 Mai n.

Când au intrat gendarmii în casa părintelui, lucrul dintăiu i-a fost, că a luat portretul dlui Russu Șirianu și arătându-l gendarmilor a zis cu mândrie. „Eată, vedeți aci chipul falnicului Russu Șirianu!” Vrând chiar să păstreze o modestie oare-care, totuși nu pot a nu zice, că de tot voincoasă s'a arătat doamna Maria Bălan, al cărui nume îl pun lângă al doamnei Mețianu. Gingașa mână de femeie a pus-o doamna Bălan în pieptul sergentului gendarm, când acesta a voit să caute în du-lapul cu haine și le-a aruncat vorbe de ocară în față celor-ce nici hainele femeiești nu le-au lăsat neatinsse de mâinile lor.

Toate mobilele le-au întors, răsturnat-au biblioteca toată și n'au aflat nimic pe gustul lor și al stăpânilor lor.

Mai surprinzător a fost pentru domni gendarmi când au aflat între altele și o cărpă plină de bani, bancnote și argint. Ruble! Indignat părintele a desfăcut cărpa și împraștiind pe masă grosul din cărpă a zis: „tessék, itt vannak az orosz rublák” (poftiți, aici sânt ruble rusești). Văzând doamna că lucrul nu are să se finească, în grabă a voit să aducă dejunul din culină, la ce a fost oprită — și numai după protestare părintelui i-s'a dat calea urmărită de doi gendarmi. De altă parte, părintele a fost oprit să nu fumeze în casa dînsului, la ce părintele opărindu-l cu vorbele pe sergent, a fumat în continuu. Cu sfânta scriptură ce era pe masă, gendarmul a dat de vatră. Doamne-răspătește-le!

După-ce au sfințit în casă, se sue în pod. Acum vine lucrul comic, acum urmează dovada despre hărnicia femeii române! Eșind toți din casă se sue în pod, un gendarm însă,

dintre cei care petrecuseră pe doamna în culină — a rămas la urmă. Ce-i pică doamnei în minte. Se postă în față lui zicând: „Ca răsplată că m'ai petrecut în culină, eu te închid în casă”, și repede eșind închide ușa și iute întoarce cheia în zar. Scoborâți din pod, un gendarm a înștiințat sergentului lipsa celui închis. Sergentul cere cheia din ușa. Doamna se împotrivesțe și nu o dă. Ei vor să spargă ușa. Doamna a dat cheia numai plăieșului român, care a deschis ușa.

Eșind gendarmul, sergentul îl înfruntă cu „maga gyáva” (om laș), că cum s'a lăsat închis de o femeie.

În timpul cercetărilor sluga părintelui dădu boabe la porci prin ocol, ear' vre-o 7 gendarmi, care nu aveau de lucru, așezăți pe niște lemne căscan din guri ca puici cei de cioare din pădurile Beiușului. Văzând d-na așa privește, a zis servitorului: „Du-te, mēi, la sapă în grădină, că vor griji domni gendarmi de porci neavând de lucru!”

Am văzut pe d-na Bălan cu fața îmbujorată și cu ochii aprinși de mâne umblând printre gendarmi și întrebându-i pe ungurește: „kell fristök? ha nem is fizeték má ma, adok!” și în continuu tăia cu foarfecile bucițele din ziare în poală.

Singur nu mi-am putut da socoteală, că ce o să facă cu ele. Am văzut mai târziu. După-ce s'au urt de căutate prin pod și prin casă, ne aflând nimic, au luat cu ei 3 obligațiuni ce n'au avut timbru și niște cărți ungurești scrise despre Români, și venind cătră părintele, sergentul înștiințează că sânt gata cu „cobozașii”, la ce părintele îi răspunde ca un căpitan: „Most mehettek!” (Puteți merge!)

Erau se plece neincronați. Atență, d-na Bălan ese pe târnaț, pe când ei mergeau pe lângă zid în șir, și din poală fi presară cu mici bucițele de hărție, pe cap și pe arme de i-a albit ca neaua, strigându-le: „Na slugilor, Memorande și Replici, duceți stăpânului vostru la Cluj!” Eu cu părintele i-am petrecut căntând „Ce e patria română”, ear' slugile părintelui pentru loviturile căpătate dela ei cu acea ocazie i-au petrecut cu vite. De aci gendarmii au venit la mine în școală căutând masa și biblioteca școlară, dar' n'au aflat nimic ce li-ar fi căzut bine. Dela școală s'au dus la țeranii Pavel Cociuba și Toda Iosa, care încă au fost la Cluj. Numai pruncii au fost acasă, părinții și vecinii toți la sapă. Noroc, mare noroc! Fiind ușile și lăzile încuiate, au adus un lăcătar, dar' nici aici n'au aflat după-ce căutau. De unde, Doamne?!

Poporul a înțeles pe câmp că e rău în sat. Încruntând din ochi, cu săpile și coasele pe umăr vin mai de vreme cătră casă. Indignațiunea la culme. Români.

CRONICĂ

Înmanuarea pachetelor și mauldatorice postale. La oficiul postal sibiian se va introduce cu ziua de 1 Iulie n. următoarea schimbare: Dela acea dată începând pachetele postale, fără deosebire de greutate, se vor înmanua adresatului acasă și pentru aceasta se va percepe o taxă de înmanuare de 5 cr. de fiecare pachet. Deasemenea mauldatorice postale vor fi plătite îndată la înmanuare și pentru aceasta se va percepe o taxă de 2 cr. de bucată, sau dacă la adresa uneia și aceleia persoane sosesc deodată mai multe ca 5 mandate, 1 cr. de mandat. În cazul acesta însă totdeauna sânt a se plăti cel puțin 10 cr. Pentru scrisorile cu bani rămâne în vigoare taxa de până acum de 3 cr. Dacă cineva nu dorește acest fel de înmanuare, atunci i-se în uvințează, pe lângă rugare în scris, să-și ridice în două ore anumite din zi el însuși pachetele, mandatele și epistolele cu bani dela postă, plătind o taxă de 3 fl. la lună. Dorind cineva să-și ridice el însuși și epistolele dela postă, atunci trebuie să plătească, ca și până acum, o taxă de 1 fl. la lună. De observat mai e încă și aceea, că înmanuarea se va face în fiecare zi cam pe aceeași vreme, ear' dacă adresatul nu se găsește pe acel timp acasă, nici nu-și ridică pachetul dela postă la ora ce i-se va designa, atunci se va încerca înmanuarea încă odată în ziua următoare. Pachete, mandate și epistole cu bani până la valoarea de 20 fl. se vor preda dealtfel în absența adresatului, dacă acesta nu-și rezervă în scris primirea cu mâna proprie, ori-și-cărui membru al familiei, în hotele persoanelor împuternicite la aceasta. Pachete până la valoarea amintită, dacă nu conțin obiecte de aur și argint sau prețioase, se vor preda chiar și personalului de serviciu.

Petreceri. Domnișoarele române din Brașov arangiază Lunii în 6/18 Iunie a. c. o „petrecere cu dans” (în scop filantropic) în sala „Hotelului central Nr. 1”. Comitetul d-șoarelor: Maria de Steriu, președ., Mariana Tulia Stănescu, cassară, Maria Sorescu, v.-preș., Elena Stănescu, Maria Zănescu, Augusta Glodariu, Elvira Diamandi, Elena Lulucu Nastasi, Mariana Ilasievici, Ana Wagner, Victoria Branișe, Agapia Nicolau, Maria Stînghe, Elena Sfetea, Maria Bărbucean. Începutul la 8 ore seara. Bilete de intrare à 1 fl. se pot procura pe baza invitații în librăria N. I. Ciurcu și seara la cassă. Locuri pe galerie à 1 fl. de persoană. NB. Comitetul d-șoarelor se va prezenta în costum național. Sânt rugate și celelalte d-șoare a se prezenta încât se poate tot în costum național.

— Reuniunea pompierilor voluntari din Seliște — va arangia la 6/18 Iunie 1894 o petrecere de vară în „Mailat”. În cas de timp nefavorabil petrecerea se va ține în sala cea mare a școlii. Venitul curat este destinat pentru fondul reuniunii.

Ziarele și repausul de Dumineca. Ministrul unguresc de comerț a dat o ordinațiune, prin care față cu toate ziarele din Budapesta revoacă obligamentul privitor la repausul de Duminecă. În urma acesteia ziarele, ce ne sosiau până acum dela Budapesta Marți seara, au sosit astăzi, Marți dimineața.

Maghiarisare pe toate căile. Cu privilegiul sârbării milenliului se vor înființa în Ungaria patru sute de școale elementare de stat. Școalele se vor înființa cu deosebire în părțile locuite de Români. Că ce scop urmărește guvernul prin aceasta, o știe toată lumea.

Necrolog. Emanuil Beșa, directorul școlilor populare de băieți și fetițe din Poiana-Mereuri a îndurat o pierdere grea prin moartea fiului seu Titu Virgiliu întemplată eri în frageda vîrstă de abia 4 ani în urma unui morb îndelungat. Primească condolențele noastre.

Foc. Ni-se scrie din Secuien, că în 10 Iunie seara, pe la oarele 10, un făcător de rele a pus foc la 2 jirezi de fân ale mare-lui proprietar și notar de cerc Ioan Gal. Fânul, în total vre-o sută de cară, aflându-se în măierieștea situată la o depărtare de 4 chlm. de comună, a ars cu desăvîrsire. Paguba se urcă la 1000—1500 fl. Spre norocier fânul era asigurat.

„RÎNDUNICA”

foaia literară beletristică a început a apare în Sibiu cu 1 Aprilie a anului eurent, continuă a eși sub redactarea domnului Silvestru Moldovan. Cu ziua de 30 Mai v. a apărut numărul al 7-lea, cu următorul cuprins: „Jertfa lui Păcală” de P. Dulfu; „Așa a fost să fie” de Margareta Moldovan; „Răpit de visuri” de Petrea dela Oluj; „Drițu” de Brebenel; „Trece vremea de O. Bocca; „Tipuri caracteristice” de Teophrast; „Știre literară” și „Felurite” de * * * Revista apare în 10, 20 și 30 a fiecărei luni. Cuprinde piese literare bune; e bine arangiată; pe hărție fină și cu tipar frumos executată, și e vrednică a fi cu căldură primită de publicul cetitor român dela noi.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Lipsa unui op agronomic pentru povățuirea poporului nostru român la o economie mai rentabilă-națională era simțită. Mare fmi fu bucuria și o mulțumire m'a cuprins avusul postal primit la 30 Aprilie a. c., prin care mi-s'a trimis eminentul op „Agronomia”, dedicat agricultorilor români de Ilustritatea Sa dl Al. de Vrányi din Viena. Un mai nimerit și prețios dar nici că se putea dona mie și poporului meu.

Primească și pe calea aceasta Ilustritatea Sa în numele meu și al poporului credincios cea mai ferbinte mulțumită pentru trimis.

Trempeele, 10 Iunie 1894.

Nicolae Motora, preot român greco-ort.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea

Procesul nostru.

(Prin fir telegrafic.)

Cluj, 12 Mai st. n. 1894.

Pertractarea începută la 11 ore a. m. s'a terminat noaptea la 11 ore.

Pe baza verdictului, unul dintre acușați, bătrânul părinte Elisue Murășanu, cu 6 voturi fiind declarat nevinovat, a fost achitat de tribunal, statorindu-i-se speșele în 55 fl.

Ceialalți 11 preoți, precum și redactorul și editorul foii, toți au fost condamnați. Și anume: Michail Bongardean și Nichita Sina a la câte 2 luni temniță ordinară, ear' Ioan Bărsan, Constantin Pop, Alexandru Anca, Vasiliu Nichita, Traian Deac, Teodor Moldovan, Ioan Timar, Ioan Baci, Ioan Murășanu a la câte 3 luni temniță ordinară; Ioan Popa Necșu la 100 fl. amendă și Andreiu Balteș la 200 fl. amendă.

Apoi 300 fl. din cautiunea „Tribunei”. Condamnații toți la purtarea speșelor în sumă de 67 fl. 50 cr. și la publicarea sentenței în fruntea foii „Tribuna” — în limba maghiară.

Economie.

Finanțele României. Budgetul României pe 1893—94 prevede la venituri 189,676.500 franci. Contra acestor evaluări s'au încasat în cele 12 luni ale anului 193,116.752 franci. adică cu 13,963.500 franci mai mult decât evaluările budgetare.

Față cu anul precedent încesările din 1893—94 sânt superioare cu 21,146.664 franci.

Încasările din 1892—93 au fost, în adevăr, de 171,970.087 franci, ear' acelea din 1893—94 de 193,116.752 adică cu 21,146.664 franci mai mari, cifră indicată mai sus

Au dat mai mult decât anul trecut următoarele venituri:

Table with 2 columns: Category and Amount. Includes Contribuțiuni directe (583.548 fr), Contribuțiuni indirecte (11,278.420 fr), Monopolurile statului (2,910.58 fr), etc.

Veniturile ministerului de lucrări publice au fost mai mici decât anul trecut cu 869,000 franci; acelea ale ministerului de rășboiu cu 19.172 franci; acelea ale ministerului cultelor cu fr. 3131 ear' acele ale ministerului de justiție cu fr. 160.

Au dat mai mult decât prevederile budgetare următoarele venituri:

Table with 2 columns: Category and Amount. Includes Contribuțiuni directe (165.000 fr), Contribuțiuni indirecte (4,300.000 fr), Monopolurile statului (1,200.000 fr), etc.

Din cifrele de mai sus rezultă:

Că superioritatea încasărilor asupra anului precedent provine din sporirea constantă a avuției publice:

Că superioritatea încasărilor asupra evaluărilor budgetare, se datorește înțeleptului sistem de a evalua veniturile mai jos decât încasările.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rămători în Steinbruch. În 3 Iunie n. s'au notat: ungurești bătrâni grei 41— cr. până 48— cr., de mijloc 42— cr. până 43— cr., ungurești grei tineri 44— cr. până 44 1/2 cr., de mijloc 44— cr. până 44 1/2 cr., ușori 44— cr. până 44— cr. marfă țerăncoasă grea 42 1/2 cr. până 44— cr., de mijloc 43— cr. până 44— cr., ușoară 43— cr. până 44— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesti grei 42 1/2 cr. până 44— cr., transito de mijloc 42— cr. până 43 1/2 cr., transito ușori 42— p. nă cr. 43— cr.

Oălindarul ăilei.

2/14 Iunie 1894.

Iulian: S. M. Nichifor. Gregorian: Vasilie. Soarele: răsare 4.16 apune 7.43 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 13 Iunie n. 11 oare dimineața.

Meteorological table with columns: Presiunea atmosferică, Temperatura, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară 10 Iunie n. 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura, Direcția, Vântul.

Sosiți în Sibiu.

La 13 Iunie n.

Hotel „Neurhner”. Gartner, inginer, din Cluj. Kamauf, Hausenblas, Feisinger și Schmidl, din Viena, Senyer, din Budapesta, agenți. Rithner, comerciant, din Arad. Hotel „Meltzer”. Kotschman, din Ormeniș. Szabó din Sebeșul-săseș. Sorescu, avocat, din Brașov. Wollberger, din Budapesta. Kohn, din Viena, comerciant. Hotel „Habermann”. Bangrod, cu soția, d. n. Făgăraș. Müller, cu societatea de artiști, din Dresda, Paraschiva Floș, din Seliște.

Dr. I. T. MERA

medic român

în Karlsbad, Marktplat, „Tempel”.

[1831] 3—12

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 9 Iunie n. 1894.

Large table with multiple columns: Sămintă, Cămbiaș, Prețul per 100 chilogr., etc. Includes rows for Grâu, Bănațeneș nou, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 11 Iunie n. 1894.

Table with 3 columns: Item, Cump., vând. Includes Hărție-monșă română, Lire turcești, etc.

Bursa de Budapesta.

Din 9 Iunie n. 1894.

Table with 3 columns: Item, Cump., vând. Includes Renta de aur ung., „ang. val. cor. 4%”, etc.

Bursa de Viena

Din 9 Iunie n. 1894.

Table with 3 columns: Item, Cump., vând. Includes Renta de aur ung., „ang. val. cor. 4%”, etc.

Bursa de București.

Table with 3 columns: Item, Cassa, Utile. Includes Din 23 Mai v. — 4 oare p. m., Renta rom., etc.

Redactor responsabil: Alexandru Dordea. Proprietar și editor: T. Liviu Aubin.

BORSEC,

în comitatul Ciuc, (Transilvania).

Scaldă de primul rang,

la înălțime de 900 de metri (2750 urme) în regiunea unui nestrăbătut brădet secular, liber de organisme inferioare.

Factorii vindecători: climă de munte; aer avut în ozon; fântâni cu apă de beut, de compozițiuni chimice de fer și alte elemente vindecătoare; scaldă de apă rece cu conținut de acid carbonic; scaldă de mocirlă cu conținut de fer; scaldă cu apă caldă cu conținut de acid carbonic; scaldă cu frunză de brad; salon de cură de apă rece bine organizat; massage și cură cu electricitate.

Scalda Borsec este recomandată din partea autorităților în medicină, atât din patrie cât și din străinătate pentru următoarele morbi: lipsa de sânge, morb de stomac și de intestine, turburări în mistuire, tuse uscată la cei cu aplicare spre tuberculozitate, scăpare de sânge, catar de plămâni și de gât, morb de nervi, morbi femeiești, prea mare îngrășare, scrfulă, reumă și drept mijloace de întărire.

Borsec este un loc excelent de distracție.

Nici o scaldă nu se poate mândri cu atâtea locuri de excursiune ca și Borsecul.

Inceputul sezonului este 15 Iunie și finea la 15 Septembrie.

Călătoria la Borsec se efectuează prin „întreprinderea de caleaș”, a cărei comodități sunt neprețuite și după contractul încheiat mai în urmă, circulează între Borsec și Reghinul-săsesc și viceversa între Reghinul-săsesc și Borsec cu cai schimbați în decurs de o zi. Calesele întreprinderii dela 1 Iunie până la 31 August (pe timpul sezonului principal) circulează pe fiecare zi chiar și dacă nu sânt musafiri.

Dela 15-30 Iunie și dela 1-15 Septembrie de asemenea circulează calesele întreprinderii.

Calesele (întreagă sau câte un loc numai) se pot comanda înainte.

Adresa: Miklós Görög, Szász-Régen.

Prețurile de transport sânt tarifate.

Apă de Borsec pentru vin e pus în circulație în sticle umplute și închise prin mașini acomodate spre acest scop, și așa apa este conservată așa cum e în izvor, fără să-și piardă din putere.

Comandele se fac pe adresa lui Lázár & Verzár în Brașov, ca singurii vânzatori îndreptățiți, care efectuează grabnic și ieftin comande pentru alți vânzatori.

Comande mai mici pentru singuratici efectuează și direcțiunea scadelor.

La toate cercerările răspunde grabnic și cu plăcere și servitește cu deslușiri și prospecte de ori-ce gen direcțiunea precum și dl Dr. Szilvássy Fános, medicul scadelor.

Stațiune postală și telegrafică în loc.

Borsec, luna Maiu 1894.

[1345] 4-13

Direcțiunea scadelor și a întreprinderii.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipereș Pötru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blistem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turoului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Genușoaca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenui mei Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din oștini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscui-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romaneacu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fădăță.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenov. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1894.

Budapesta—Predeal										Budapesta, gara de vest—Rușava—Verceroava										Copsa-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș.									
Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Orient. Express	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de accelerat	Orient. Express	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de accelerat						
10.—	8.05	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.—	1.55	1.55	7.20	6.25	8.35	11.—	9.—	9.15	4.—	pl. Viena . . . sos.	5.50	7.20	7.05	6.45	2.24	11.34	7.10	pl. Copsa-mică sos.	9.34	6.20	12.42			
8.25	2.10	1.55	6.—	↓ Budapesta . . . ↑	5.50	7.—	7.—	1.50	8.15	Vineri	1.30	8.30	2.25	7.—	10.—	pl. Budapesta . . . sos.	6.30	10.20	2.10	1.25	8.25	3.53	1.03	9.—	pl. Sibiu . . . pl.	8.11	5.12	11.18	
11.24	4.07	3.58	9.05	↓ Szolnok . . . ↑	2.30	5.28	3.50	11.46	4.55	10.30	3.41	9.21	11.15	10.40	3.46	9.31	11.21	11.15	12.11	6.15	4.15	1.25	9.26	pl. Sibiu . . . pl.	7.44	4.49	10.45		
1.35	5.46	11.33	12.50	↓ P-Ladány . . . ↑	12.06	3.46	1.21	10.05	2.24	10.40	3.46	9.31	11.21	4.43	1.47	5.49	12.52	1.20	12.06	6.—	4.36	1.46	pl. Sibiu . . . pl.	7.28	8.33	6.54			
3.46	7.08	1.50	2.12	↓ Oradea-mare . . . pl.	2.25	11.04	8.43	12.23	4.43	4.43	1.47	5.49	12.52	4.49	2.12	5.55	1.30	1.20	10.51	2.31	6.16	3.31	pl. Avrig . . . sos.	6.02	6.54	8.33			
4.—	7.16	2.24	2.19	↓ Mező-Telegd . . . pl.	2.18	10.44	3.38	11.41	6.47	6.47	2.12	5.55	1.30	6.37	5.25	7.54	4.59	pl.	8.55	7.50	8.42	6.08	pl. Făgăraș . . . pl.	3.28	4.05	6.54			
4.39	7.43	3.08	2.49	↓ Rév . . . ↑	1.52	10.07	8.18	11.07	4.49	8.21	9.28	7.42	1.20	6.37	5.25	7.54	4.59	pl.	10.45	9.53	11.—	5.25	8.18	3.46	3.24	10.35			
5.25	8.18	3.46	3.24	↓ Bratec . . . ↑	1.26	9.30	7.47	10.32	6.37	6.37	5.25	7.54	4.59	6.37	5.25	7.54	4.59	pl.	8.55	7.50	11.—	5.25	8.18	3.46	3.24	10.35			
5.45	9.07	4.07	4.17	↓ Ciucia . . . ↑	5.40	12.47	8.31	7.08	9.41	6.47	6.15	8.02	5.52	6.47	6.15	8.02	5.52	pl.	7.25	5.53	8.30	7.18	8.49	7.42	3.30	10.35			
6.34	9.37	5.32	4.50	↓ Huidin . . . ↑	4.52	12.17	7.53	6.39	9.0	6.47	7.26	8.49	6.57	6.47	7.26	8.49	6.57	pl.	6.48	5.10	6.28	7.18	8.49	7.42	3.30	10.35			
8.05	10.87	6.24	5.55	↓ Ghirbău . . . ↑	2.55	11.01	6.14	5.25	7.30	6.47	10.25	9.10	11.10	6.47	10.25	9.10	11.10	pl.	5.89	4.05	5.39	11.10	8.49	7.42	3.30	10.35			
8.32	10.87	6.59	5.55	↓ Cluj . . . ↑	2.—	11.01	6.14	5.25	7.30	6.47	10.25	9.10	11.10	6.47	10.25	9.10	11.10	pl.	5.89	4.05	5.39	11.10	8.49	7.42	3.30	10.35			
8.49	9.06	8.40	6.11	↓ Apahida . . . ↑	10.45	5.46	4.48	6.47	6.47	6.47	11.16	10.22	11.37	6.47	11.16	10.22	11.37	pl.	4.35	3.21	5.12	7.33	11.—	4.—	10.17	9.12			
9.06	9.06	9.08	6.27	↓ Ghiriș . . . ↑	9.23	3.53	3.—	5.21	11.05	11.05	12.23	11.47	12.59	11.05	12.23	11.47	12.59	pl.	4.35	3.21	5.12	7.33	11.—	4.—	10.17	9.12			
10.08	10.08	10.40	7.27	↓ Cucerdea . . . ↑	8.53	3.06	2.20	4.47	11.31	11.31	12.56	12.16	13.37	11.31	12.56	12.16	13.37	pl.	4.05	2.51	4.10	7.58	11.20	10.37	10.37	8.52			
10.59	10.59	11.25	7.50	↓ Uioara . . . ↑	8.28	2.48	2.—	4.29	11.31	11.31	12.56	12.16	13.37	11.31	12.56	12.16	13.37	pl.	4.05	2.51	4.10	7.58	11.20	10.37	10.37	8.52			
11.07	11.07	12.04	8.17	↓ Vintul-de-sus . . . ↑	8.28	2.48	2.—	4.29	11.31	11.31	12.56	12.16	13.37	11.31	12.56	12.16	13.37	pl.	4.05	2.51	4.10	7.58	11.20	10.37	10.37	8.52			
11.31	11.31	12.04	8.17	↓ Aiud . . . ↑	8.28	2.48	2.—	4.29	11.31	11.31	12.56	12.16	13.37	11.31	12.56	12.16	13.37	pl.	4.05	2.51	4.10	7.58	11.20	10.37	10.37	8.52			
11.48	11.48	11.40	8.33	↓ Teiuș . . . ↑	8.06	1.45	12.54	3.42	10.55	10.55	11.40	11.40	12.40	10.55	11.40	12.40	13.40	pl.	3.49	2.19	3.40	7.10	5.50	7.10	5.50	8.07			
12.25	12.25	11.55	8.38	↓ Crăciuneț . . . ↑	7.59	1.10	2.49	2.49	10.55	10.55	11.40	11.40	12.40	10.55	11.40	12.40	13.40	pl.	3.49	2.19	3.40	7.10	5.50	7.10	5.50	8.07			
12.50	12.50	2.17	9.09	↓ Blaj . . . ↑	7.30	12.24	2.13	1.89	10.55	10.55	11.40	11.40	12.40	10.55	11.40	12.40	13.40	pl.	3.49	2.19	3.40	7.10	5.50	7.10	5.50	8.07			
1.04	1.85	3.14	9.42	↓ Micăsa . . . ↑	6.56	11.29	1.18	1.18	10.55	10.55	11.40	11.40	12.40	10.55	11.40	12.40	13.40	pl.	3.49	2.19	3.40	7.10	5.50	7.10	5.50	8.07			
1.50	1.50	3.34	9.42	↓ Copsa-mică . . . pl.	6.54	11.14	1.01	1.01	10.55	10.55	11.40	11.40	12.40	10.55	11.40	12.40	13.40	pl.	3.49	2.19	3.40	7.10	5.50	7.10	5.50	8.07			
2.18	2.18	3.49	9.44	↓ Mediaș . . . ↑	6.41	10.55	12.46	12.46	10.55	10.55	11.40	11.40	12.40	10.55	11.40	12.40	13.40	pl.	3.49	2.19	3.40	7.10	5.50	7.10	5.50	8.07			
2.32	2.32	4.11	9.59	↓ Elisabetopol . . . ↑	6.20	10.21	12.16	12.16	10.55	10.55	11.40	11.40	12.40	10.55	11.40	12.40	13.40	pl.	3.49	2.19	3.40	7.10	5.50	7.10	5.50	8.07			
3.04	3.04	4.48	10.22	↓ Sighișoara . . . ↑	5.58	9.42	11.39	11.39	10.55	10.55	11.40	11.40	12.40	10.55	11.40	12.40	13.40	pl.	3.49	2.19	3.40	7.10	5.50	7.10	5.50	8.07			
3.39	3.39	5.27	10.51	↓ Hașfalău . . . ↑	5.38	9.18	11.17	11.17	10.55	10.55	11.40	11.40	12.40	10.55	11.40	12.40	13.40	pl.	3.49	2.19	3.40	7.10	5.50	7.10	5.50	8.07			
4.01	4.01	6.10	11.12	↓ Homorod . . . ↑	4.27	7.45	10.02	10.02	10.55	10.55	11.40	11.40	12.40	10.55	11.40	12.40	13.40	pl.	3.49	2.19	3.40	7.10	5.50	7.10	5.50				